

Hírek a házaspárról 1941-ben.

Vásárhelyi Reggeli Újság 1941. február 5.

Két hónapig jött egy levél...

Tudvalevőleg Cserjés József ny. vasúti tisztnek, — aki a boszniai harcosok és kiszolgált katonák egyesületében fejt ki nemes buzgóságú tevékenységet már régidő óta, — derék fia dr. Cseszkó Gyula orvos Holland Indiában van feleségével és szép gyermekeivel együtt. Bizony 10 esztendeje annak, hogy búcsút vettek Vásárhelytől és a 24 ezer kilométeres útnak nekivágtak. Utoljára 3 évvel ezelőtt voltak itthon. Pár hónapot időztek, s akkor elmentek újra. Budapesten Kun Béla volt képviselőnk kísérte le őket a vasútállomásra s vett tőlük búcsút utolsó kézszoritással. Hiszen kedves embere Cseszkó Gyula dr., viszont Cseszkóné Hadady Emma egyik leghűségesebb régi párthívének és kedves öreg barátjának, Rózsa András birtokosnak unokája.

A házaspár házatáját ott a messzi szigeteken benépesítette áldásával Isten. De csak a levelek, meg a fényképek érkeznek haza. Utóbb azonban ezek se nagyon. Nagy aggodások után Cserjés József végre kapott egy tépett levelet, amelyiket angol katonaság cenzúrázott. Repülőpostával jött egy darabon, azután pedig kerülő utakon jutott el Budapestre, s onnan Vásárhelyre. A levél is angolul van írva, mert amikor Hollandia Anglia áldozatául a német fegyverek súlya alatt elesett, gyarmatait az angolok szállták meg s most ők ott az urak. Ők tartják tehát a postát is és ők cenzúráznak. Egyébként nincsen semmi bajuk Cseszkó Gyuláéknak. A család minden tagja épségben meg van, csak várják azt az időt, amikor majd újra hajóra ülhetnek, s eljöhhetnek egy kicsit szétnézni az itteni tájakon. Bizony olyan lett az a levél, amelyikben benne van a sok szép édes üzenet, mint egy tépett szárnyú, viharvert fehér galamb, amelyik ezer, meg ezer veszélyen tudott keresztüljutni az ősi fészekig...¹

---

¹ Vásárhelyi Reggeli Újság 37. évf. (1941. február 5.) 29. sz. 2.

VÁSÁRHELYI REGGELI UJSÁG

1941. február 5. Szerda

Két hónapig jött egy levél...

Tudvalevőleg Cserjés József ny. vasuti tisztnek, — aki a boszniai harcosok és kiszolgált katonák egyesületében fejt ki nemes buzgóságu tevékenységet már régidő óta, — derék fia dr Cseszkó Gyula orvos Holland-Indiában van feleségével és szép gyermekeivel együtt. Bizony 10 esztendeje annak, hogy bucsut vettek Vásárhelytől és a 24 ezer kilométeres utnak nekivágtak.

Utójára 3 évvel ezelőtt voltak itthon. Pár hónapot időztek s akkor elmentek újra. Budapesten Kun Béla volt képviselőnk kísérte le őket a vasútállomásra s vett tőlük bucsut utolsó kézszorítással. Hiszen kedves embere Cseszkó Gyula dr., viszont Cseszkóné Hadady Emma egyik leghűségesebb régi párthívőnek és kedves öreg barátjának. Rózsa András birtokosnak unokája.

A házaspár házatáját ott a messzi szigeteken benépesítette áldásával

Isten. De csak a levelek, meg a fényképek érkeznek haza. Utóbb azonban ezek se nagyon. Nagy aggodások után Cserjés József végre kapott egy tépett levelet, amelyiket angol katonaság cenzurázott. Repülőpostával jött egy darabon, azután pedig kerülő utakon jutott el Budapestre s onnan Vásárhelyre. A levél is angolul van írva, mert amikor Hollandia Anglia áldozatául a német fegyverek súlya alatt elesett, gyarmatait az angolok szállták meg s most ők ott az urak. Ők tartják tehát a postát is és ők cenzuráznak. Egyébként nincsen semmi bajuk Cseszkó Gyuláéknak. A család minden tagja épségben meg van, csak várják azt az időt, amikor majd újra hajóra ülhetnek s eljöhhetnek egy kicsit szétnézni ez itteni tájakon. Bizony olyan lett az a levél, amelyikben benne van a sok szép édes üzenet, mint egy tépett szárnyu, viharvert fehér galamb, amelyik ezer, meg ezer veszélyen tudott keresztüljutni az ősi fészekig . . .

Képek forrása: Bethlen Gábor Református Gimnázium könyvtár